

ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ НОРМ ЦИВІЛЬНОГО, ТРУДОВОГО ТА ГОСПОДАРСЬКОГО ПРАВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ

працівників у сфері охорони праці; забезпечення виконання працівниками лише тих робіт, які не протипоказані їм за станом здоров'я, що забезпечується встановленням законодавчих обмежень при укладенні трудових договорів і переведенні працівників на легшу роботу; заборони укладання трудових договорів з особами, яким за медичними висновками протипоказана запропонована робота за станом здоров'я; встановлення юридичної відповідальності за порушення приписів нормативно-правових актів про охорону праці та нестворення перешкод для діяльності посадових осіб органів державного нагляду за охороною праці, представників професійних спілок, найманих працівників; подальшого застосування заходів економічного впливу до юридичних та фізичних осіб, які відповідно до законодавства використовують найману працю, посадових осіб та працівників за порушення вимог про її охорону, адже персоніфіковані матеріальні санкції до порушників відображають вдосконалення правового регулювання охорони праці.

Бібліографічні посилання:

1. Юридична енциклопедія: В 6т. / Редкол.: Ю.С. Шемшученко та ін. К.: «Укр. Енциклопедія», 1998. Т.1: А–Г. 672 с.
2. Права людини і професійні стандарти для юристів у документах міжнародних організацій / Упоряд. Т. Яблонська. Амстердам–Київ: Сфера, 1999. 342 с.
3. Кодекс законів про працю України. Кодекси України. 2002. № 6. К.: Преса. 139 с.
4. Закон України «Про охорону праці» від 14 жовтня 1992 року. *Відомості Верховної Ради України* від 14.10.1992. № 49. Ст. 669.
5. Закон України «Про порядок вирішення колективних трудових спорів (конфліктів)» від 3 березня 1998 року. *Відомості Верховної Ради України*. 1998. №34. Ст. 227.

Юнін Олександр Сергійович,
доктор юридичних наук, доцент,
професор кафедри
цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПРАВОВИЙ СТАТУС ПОМІЧНИКА ДІЄЗДАТНОЇ ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ ЗА ЦИВІЛЬНИМ КОДЕКСОМ УКРАЇНИ

Однією із новел чинного Цивільного кодексу є передбачення у статті 78 можливості надання дієздатній фізичній особі допомоги у здійсненні її прав та виконанні обов'язків. Таку допомогу покликаний надавати помічник, який перебуває у договірних відносинах із фізичною особою, що потребує допомоги. Запровадження такої норми у цивільному законодавстві зумовлене необхідністю захисту прав та охоронюваних законом інтересів повнолітніх дієздатних осіб, які за станом здоров'я (інвалідність, похилий вік тощо) не можуть самостійно реалізовувати права та обов'язки.

На відміну від опіки та піклування, головним призначенням яких є доповнення недостатньої дієздатності фізичних осіб, особа, яка потребує помічника, є повністю дієздатною, а необхідність надання їй допомоги зумовлена станом фізичного здоров'я цієї особи. Оскільки завданням помічника є лише надання допомоги дієздатній фізичній особі у здійсненні її прав та виконанні обов'язків, то можна зробити висновок про певну відмінність помічника від опікуна та піклувальника, метою яких є безпосередній захист прав та інтересів підопічної особи.

Н.А.Аблягіпова розглядає інститут «надання допомоги» або «інститут помічників» як особливий вид віносин у галузі опіки та піклування і вказує, що правила ст.78 Цивільного кодексу України є випадком рецепції положень римського приватного права [1, с.125-126].

В науковій літературі зазначається, що віносини надання допомоги дієздатній фізичній особі помічником засновані на волі особи, якій надається допомога і яка володіє дієздатністю у повному обсязі, а також на договірних відносинах між цією особою та її помічником [2, с.85].

Розглядаючи питання про те, які вимоги цивільне законодавство ставить до особи помічника, слід сказати, що ст. 78 ЦК України передбачає лише те, що помічником може бути

дієздатна фізична особа. Автори Науково-практичного коментаря Цивільного кодексу України вказують на можливість усунення цієї прогалини за допомогою аналогії закону, а саме статті 63 (чч.2-5) та 64 ЦК України [3, с.133]. Однак зважаючи на те, що вибір особи помічника є прерогативою особи, яка потребує допомоги, саме ця особа має право обрати помічника відповідно до своїх вимог та критеріїв.

Помічник надає дієздатній фізичній особі, яка за станом здоров'я не може самостійно у повному обсязі здійснювати свої права та виконувати обов'язки, регулярну допомогу, маючи при цьому право на вчинення необхідних дій: отримувати пенсію, заробітну плату, аліменти, кореспонденцію, належні особі, яка потребує допомоги; вчиняти дрібні побутові правочини в інтересах цієї особи; представляти особу, яка потребує допомоги, в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, організаціях, діяльність яких пов'язана з обслуговуванням населення. Однак представляти фізичну особу у суді помічник може лише на підставі довіреності. Конкретні повноваження помічника визначає фізична особа, якій він надає допомогу. Помічник може проживати як разом із особою, яка потребує допомоги, так і окремо від неї. Це питання вирішується за взаємною згодою цих осіб.

Аналізуючи статтю 78 ЦК України, можна помітити певну схожість помічника із повіреним за договором доручення. Проте на відміну від повіреного, помічник, хоча й обирається особою, яка потребує допомоги, однак його ім'я реєструється органом опіки та піклування у спеціальному журналі. На відміну від опікуна (піклувальника), призначення якого належить до виключної компетенції органу опіки та піклування, право вибору особи помічника законодавець надає фізичній особі, яка потребує допомоги. Це пов'язано з тим, що саме ця особа ініціює надання допомоги у реалізації її прав та обов'язків, що пов'язано із станом її фізичного здоров'я. Потреба у допомозі може бути викликана різними факторами: фізичними вадами, важкими хворобами, похилим віком, однак така фізична особа зберігає повний обсяг дієздатності, вона повністю усвідомлює свої дії та може ними керувати, а отже, може самостійно обрати особу, яка буде надавати їй необхідну допомогу. Крім того, ч.5 ст.78 ЦК України передбачає, що послуги помічника є оплатними, якщо інше не визначено за домовленістю сторін; і саме фізична особа, якій помічник надає допомогу у здійсненні прав та виконанні обов'язків, оплачує такі послуги.

Стаття 78 ЦК України не відповідає на питання про можливість здійснення нагляду органом опіки та піклування над наданням помічником допомоги дієздатній фізичній особі. Орган опіки та піклування лише реєструє ім'я цієї особи, тобто посвідчує, підтверджує відносини, що вже склалися. Звільнити помічника від виконання його обов'язків орган опіки та піклування теж не може, оскільки це видається нам правом фізичної особи, якій помічник надає допомогу, що підтверджується, зокрема і ч.6 ст.78 ЦК України. А отже, і можливість здійснення органом опіки та піклування наглядових функцій щодо помічника виглядає недоцільною. Хоча за заявою фізичної особи, яка потребує допомоги, орган опіки і піклування міг би здійснювати такі функції.

Таким чином, проаналізувавши норми Цивільного кодексу України про надання допомоги дієздатній фізичній особі її помічником, можна дійти висновку, що за допомогою цієї нової для українського законодавства правової конструкції створюється можливість забезпечення дієздатній фізичній особі, яка за станом свого здоров'я не може самостійно здійснювати свої права та виконувати обов'язки, необхідної допомоги, догляду та турботи. Встановлення такої норми слід розглядати як реалізацію принципу диспозитивності в цивільному праві.

Бібліографічні посилання:

1. Аблятіпова Н.А. Надання дієздатній фізичній особі допомоги у здійсненні її прав та виконанні обов'язків як вид піклування. *Актуальні проблеми держави і права*, 2007, Вип.33, С.121-126.
2. Ершова Н.М. Опіка и попечительство., М.:Юрид.лит.,1971.80 с.
3. Науково-практичний коментар Цивільного кодексу України: у 2 т. 5-те вид., перероб. і допов. / за ред. О.В. Дзери (кер. авт. кол.), Н.С. Кузнецової, В.В. Луця, К.: Юрінком Інтер, 2013. Т.1.832 с.
4. Салей Е. Патронаж над дееспособными гражданами // URL: http://elib.bsu.by/bitstream/123456789/42876/1/Salei_4.pdf